Б'ється серце, як пташа німе,
буде спогадами надити.
Мати сина виглядатиме,
а не діжде — буде плакати.
Будуть сипати сухі сніги,
будуть ще й дощі періщити,
посмурніють вірні вороги,
а зрадливі друзі — тішитись,
що одної голови нема
і не буде вже повіки-вік,
лиш затужить по тобі зима,
по бідасі чоловікові.
Скоро смерть мене в похід візьме,
і життя не буде надити.
Мати сина виглядатиме,
а не діжде — буде плакати.